

den Myndighed, som det ærede Medlem nu har Betænkelse ved at give den, men jeg har nu ikke den Mening. Da imidlertid det ærede Medlem virkelig har forbauset mig i høit Grad ved at fremsætte dette — som sædvanlig i fuldt Alvor — maaske det vel ogsaa være en af os Andre tilladt at give den modsatte Anskuelse Udtryk, og jeg kan uengetelig, Venstab uførtalt, ikke tro Andet, end at her vil man væsentlig tage Hæderligheden i Betragtning. Der kan gøres visse Indvendinger mod, at de og Folk faae flige Bestillinger, men ellers tror jeg ikke, at det, om man kan lide eller ikke lide Vedkommende, vil komme til at spille nogen Rolle; jeg tror ikke, at Rogen for Alvor vil paasta, at Kommunalbestyrelserne ville tage personlige Hensyn, deriblandt til deres personlige Venstab. Der var ganske vist mange andre Ting, som det ærede Medlem var inde paa, men jeg skal ikke følge ham deri. Naar han mente, at Regjeringen efter sit gode Forhold til hele Befolkningen burde sørge for, at der kom en god Tone i denne, antager jeg dog, det er for vanskeligt for Regjeringen, der staar saa høit oppe (Berg: Ja, det er Feilen), nei, det er ikke nogen Feil, og saaledes vil det ogsaa blive herefter. Det forekommer mig, at naar vi skulle til at virke i den Retning, bør vi først henvende os til det ærede Medlem, han staar jo virkelig, ialtfald efter sin egen Mening, i godt Forhold til den største Del af Befolkningen, og da det jo desuden efter hans Mening er Flertallet, der skal have hele Magten, altsaa det ærede Medlem, er det ogsaa ham, der bør sørge for, at disse skjønne gamle Ting gjenindsføres, at man spiser sammen med sit Lyende og i det Hele omgaaes det broderlig, og at Sighebærket bliver ført ud i Livet. Altsaa, jeg vil henstille til det ærede Medlem at begynde dermed, paa de Steder, hvor han har Noget at sige. Hvis det da lykkes ham hos sine Venner at gennemføre det, kunne vi Andre jo altid komme bagefter. Det er nemlig ogsaa en stor Del af det ærede Medlems Meningsfæller, som nu ikke mere ere tilbøjelige til at komme tilbage til disse gamle Skikke (Stemmer: Nei!). So, i mange Tilfælde (Ufbrydelse); jo, det veed det ærede Medlem ret vel. Jeg siger altsaa, at det ærede Medlem, som jo virkelig har den store Mængde med sig, bør gaa foran; naar han da har realiseret sine Planer, kunne vi Andre begynde at tænke paa, om vi ogsaa kunne gøre Noget paa vore Omraader.

H. Nielsen: Det ærede Medlem her ligeoverfor (Ingerslev) tager feil, naar han mener, at der er en Strømning hos Folk til at stille sig ud fra sine Husfolk. Det er ganske vist, at med den Flugt, der kom i forskjellig Retning i vort Samfundsliv ved vor frie Forsatning, var det

Udstillige indenfor den danske Almue, der ved, at de kom til at staa med Hensyn til deres ydre Forhold bedre end tidligere og ikke havde faaet tilstrækkelig Oplysning og Sands for ædlere Ting, kom til at efterabe de høiere staaende Samfundsklasser og saaledes kom til at stille sig i større eller mindre Grad fra deres Lyende, hvilket ikke var Tilfældet i tidligere Tid. Men det ærede Medlem har ikke Ret til at angribe det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og dem, der dele hans Anskuelser, nærmest i politisk Henseende, ved at sige, at indenfor deres Kreds en saadan Udstillelse skulde være i Fremgang. Tværtimod. Der er i mange Kredse en stærk Bevægelse henimod et godt og fyldigt Samliv med Lyendet, og jeg skal i Samklang med den høitærede Minister, der først drog den Tanke frem, udtale, at det har vist sig haade paa større og mindre Gaarde, at hvor Husbonden har taget den Tanke op at arbejde sammen med sine Folk, f. Ex. ved Læsning, ved at lede deres Selvvirksomhed, ved at læse høit for dem, ved at lade dem faae Fornøielse af forskjellig Art og lede deres Fornøielse under sit Tilsyn, kan man meget godt holde Lyendet borte fra Steder, hvor det er fordærveligt for det at komme. Det er kun Stæde, at der er Ja, der ere inde paa denne Vej, men det skal ikke her staa uimodsagt, at der skulde være en Tendents til at stille sig ud fra sine Husfolk. Nei tværtimod, der er en Bevægelse i modsat Retning, som jeg nok haaber skal bære Frugt. Naar et Lyende gaar paa Krostuen eller paa offentlige Stæder i det Hele taget — thi det var ikke i de gamle Legetuer, de bleve forbarvede, de holdtes i Hjemmene. — saa er det i mange Tilfælde meget mere Husbondens og Madmoderens Skyld, end det er Lyendets egen.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Lh. Nielsen: Vi have jo allerede et Udvælg nedsat over et Forslag, der hedder: „Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Gaandværks- og Fabriksdrift m. m.“ Det forekommer mig, at nærværende Lovforslag passende kunde henvises dertil, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaa dette.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges ovennævnte Forslag af Lh. Nielsen.